

Trafikministeren (Knud Østergaard):

De faldne udtalelser synes jeg ikke kan fremkalde noget langt indlæg fra min side. Der er ikke stillet spørgsmål, som kræver direkte svar her i salen.

Jeg kan da besvare allerede nu nogle af de spørgsmål, som hr. Ole Henriksen ønskede besvaret i udvalget. Jeg kan sige, at der er ingen ændringer for unge. Jeg kan også sige, at bestemmelserne om postering af de sociale hensyn er trådt i kraft pr. 1. januar. Jeg kan sige, at børn fortsat vil kunne rejse til halv pris. Der vil fortsat være særlige pristilbud til børnefamilier, men ikke nødvendigvis i den samme form, som kendes nu. Efter de nugældende takster yder DSB rabat til pensionister og handicappede af sociale årsager, og det gør man fortsat.

Jeg skal ikke gå ind i den mere ideologisk betonedede debat, som har fundet sted, men jeg kan ikke forstå, at nogle ikke kan indse, at det faktisk er en ændring, som alle, føler jeg, må kunne tilslutte sig, at man giver DSB større frihed. Da man havde loven i 1977, da stillede man krav til generaldirektøren, uden at han havde nogen mulighed for at leve op til de krav, som man stillede. Nu har man en mulighed, men man har selvfølgelig også lagt en begrænsning ind, nemlig at man ikke må gå ud over omkostningsstigningen. Jeg synes, at det, at man giver frihed til en af vore allerstørste virksomheder og institutioner og samtidig stiller krav om rationalisering, vil være et gode både for kommende passagerer, for skatteyderne fremover og for den arbejdsplads, som DSB er i det daglige, hvor de får en større inspiration til at yde en større indsats.

På den baggrund vil jeg gerne takke alle, der har været positive over for lovforslaget, og tilsige min fulde medvirken til at få det gennemført.

Ole Henriksen (SF):

Jeg ved ikke, hvordan ministeren definerer begrebet sociale rabatter. Nu har man altså valgt ikke at give det til de ældre, og så kan man så spørge, om rabat til forældre med småbørn eller ungdomsrabat til studerende, eller hvad det nu kan være, er en socialt betinget rabat. Men lad os undersøge i udvalget, hvordan den definition skal klares.

Det, jeg ville anke over, er, at det ikke bare er disse rabatorbninger, som der er tvivl om. Spørgsmålet er vel, om DSB kan disponere så-

ledes, at de kan få fyldt togene på afgang, der er tyndt besatte i forvejen, således at også pensionister ad denne vej kan blive tilskyndet til at bruge disse afgang. Det har sådan set været formålet med det.

Jeg ved ikke, om ministeren kan svare på – måske igennem udvalget – hvordan en pensionist i dag skal søge rabat til at rejse med DSB. Hvis man er meget dårligt bemidlet, skal man så gå op på sit bistandskontor og sige: Jeg skal til Jylland og besøge noget familie, og derfor vil jeg gerne have et tilskud til denne rejse. Er det den fremgangsmåde, som bliver anvendt her pr. 1. januar 1990?

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Nej, hr. Ole Henriksen, sådan er det ikke. Fremgangsmåden er den, som det har været hidtil, nemlig at det er på stationen, man får billetten. Men regningen præsenteres til syvende og sidst i et andet ministerium end Trafikministeriet.

De enkelte detaljer har jeg sagt jeg er villig til at gøre rede for, og jeg har også sagt, at jeg ikke vil garantere for, at man fremover har nøjagtig det system, man har i dag. Men jeg vil selvfølgelig møde op i udvalget og redegøre nærmere herfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Statslig finansiering af kortbølgevirksomhed).

Af kommunikationsministeren (Torben Re- chendorff).

(Fremsat 17/1 90).